

HENNY WESTLAND

‘IK BEN NOG STEEDS EEN VREEMDE EEND IN DE BIJT’

Een familiebedrijf run je nooit alleen, merkte Henny Westland al snel. Honderd man kijkt mee over de schouders van de directeur van de Westland Kaas Groep. ‘In het begin raakte het me wel als iemand kritiek gaf.’

Tekst: Sang-Ah Yoo | Foto's: Jeroen Poortvliet

Hier, in Huizen aan het Gooimeer, is het allemaal begonnen. In dit vissersdorp liggen de roots van Westland Kaas Groep. In de haring om precies te zijn. Haring? ‘Mijn opa voer de Zuiderzee op om de vangst van vissers op te kopen. Die hoefden dan niet telkens terug te komen aan land’, vertelt Henny Westland, ceo van het familiebedrijf.

De komst van de Afsluitdijk in 1932 verandert zout water naar zoet. Dat betekent het einde van de haringvangst. Maar opa Westland zit niet bij de pakken neer. Met zijn twee broers gaat hij kaas venten, in plaats van vis. En zo is Westland Kaas geboren. ‘Een gezonde Hollandse handelsgeest. Flexibiliteit. Lukt het niet linksom, dan gaan we rechtsom, of onderdoor, of bovenlangs. Die instelling zit nog steeds in de genen van het bedrijf.’

Henny Westland staat sinds 2012 aan het roer. Het bedrijf is de grootste verkoper van merkkazen in Nederland, waarvan Maaslander en Old Amsterdam de gretigste aftrek vinden. Mensen in 68 landen eten hun producten. In het gebouw van Westland Kaas vind je echter geen karnende boerenmeisjes. ‘Wij bedenken de receptuur, focussen ons op sales en marketing. De kaas zelf wordt elders gemaakt door onze partners’ ‘Wij’ en ‘familie’: die woorden rollen het vaakst uit de mond van de ceo. Aan nicht Henriëtte Westland, voorzitter van het aandeelhoudersbestuur van het bedrijf, en ook aanwezig bij dit interview, vraagt de directeur regelmatig: ‘Wat vind jij er van?’ Henny is attent. Charmant. En: het hoort er allemaal bij.

‘Ons bedrijf kent 33 certificaathouders, eigenaren, en dat zijn allemaal familieleden. Vier van hen, onder wie mijn nicht en ik, werken in het bedrijf. De certificaathouders hebben partners en kinderen. Dan kom je uit op zo’n honderd familieleden in totaal, naast de 85 medewerkers binnen het bedrijf. De hele familie kijkt mee over mijn schouders. Ze sturen mailtjes waarin ze vertellen dat ze op vakantie zijn in het buitenland en onze kaas zien liggen in de supermarkt. Of ze laten weten dat ze de korst van de kaas te dik vinden.’

Word u daar niet tureluurs van?

‘Nee. Het lastigste én het leukste aan het runnen van een familiebedrijf ►

'Deze baan is topsport. Fit zijn en blijven, fysiek en geestelijk, is belangrijk.' Daarom zeilt Henny Westland graag

is de familie. In het begin raakte het me wel als iemand kritiek gaf. Onze bedrijfsstrategie is om steeds nieuwe varianten kaas te maken, en sterker te worden in het buitenland. Binnenkort brengen we Maaslander Boerenkaas op de markt en zetten we stappen in China. Nu zeg ik makkelijker: dit is onze koers, jammer als je er niet in kunt vinden. Maar daarin moet je groeien, in je eigen kracht en rol. Dat moet je leren.' Gaat het slecht met de familie, dan gaat het slecht met het bedrijf. En andersom. 'We stoppen dus energie in beide. Henriëtte runt de familie, ik het bedrijf.' Er worden uitjes georganiseerd, kerstdiners, bedrijfsbezoeken. De volgende generatie maakt via de speciale groep 'Next-Wests' kennis met het familiebedrijf. De zes- tot twaalfjarigen bedenken nieuwe verpakkingen, gaan knippen en plakken. Achttien- tot dertigjarigen krijgen een college van Henny over *good governance*, of gaan een gesprek aan met de financieel directeur over de jaarrekening. 'Onlangs ben ik gevraagd mee te doen aan 'Zakenvrouw van het Jaar'. Ik heb nee gezegd. Ik wil wel deelnemen aan verkiezingen als 'Beste Familiebedrijf van Nederland' (die ze overigens in 2014 hebben gewonnen; red.). Maar ik hoef niet alleen in de publiciteit te staan.' Bescheiden? Welnee. 'Elk familiebedrijf dat ik ken, denkt er zo over.'

BIDDEN EN ETEN

De ceo is geboren en getogen in Huizen. De stad ligt nog n t in de *bible belt*. Haar ouders waren Nederlands Hervormd. Dat betekende in haar jonge jaren op zondagen naar de kerk en bidden voor het eten. 'Maar het was allemaal niet zo zwaar hoor. Mijn ouders lieten mijn zus, broer en mij redelijk los.'

Nog steeds gelooft Westland in God. 'Maar wel op mijn eigen wijze.' Zo is ze lid van de groep 'Leven en Spiritualiteit' in Blaricum 'Eens in de

acht weken gaan we met elkaar in gesprek over thema's als vergeving, we praten over hoe je goed kunt leven, een goed mens kunt zijn.'

Hoe doe je dat dan, een goed mens zijn?

'Dat heeft vooral te maken met bewustzijn en bezinning. Het gaat over: hoe ga je met jezelf om, en met de ander. Voor mij heeft het te maken met dankbaarheid, beleefdheid. Maar ook met eerlijkheid en authenticiteit. Met goede relaties met de mensen om je heen.'

Merken uw medewerkers dat u christelijke roots heeft?

'Dat denk ik wel. Tijdens diners met het bedrijf houden we een moment stilte, voor diegenen die willen bidden. Als medewerkers vloeken op de werkvloer, zegt mijn nicht Henriëtte er iets van. Ook hier vind ik authenticiteit belangrijk. Geen gekonkel, geen politieke spelletjes. Als we merken dat er aan stemmingmakerij wordt gedaan, is het meteen uit. Een goed samenspel met je collega's is belangrijk.'

Integriteit, hard werken, doorzettingsvermogen – dat zijn waarden die Westland vanuit thuis meekrijgt. 'Mijn vader heeft zijn hele leven lang hard gewerkt. Je eigen broek ophouden, ondernemerschap – mijn broer, zus en ik kregen dat met de papepel ingegoten. We zijn opgegroeid met het bedrijf. Alle nieuwe kazen werden thuis aan de keukentafel geproefd. Mijn eerste vakantiebaantje was binnen het bedrijf. Ik vouwde folders, ruimde het archief op. De hele familie was in de weer met de onderneming.'

Dat wil zeggen: de mannen. 'Mijn moeder en al onze tantes hebben nooit binnen het bedrijf gewerkt. Dat was de afspraak binnen de familie. Man en vrouw die samen werken – dat zou niet goed gaan, zo was de gedachte. Wel naaide een tante bijvoorbeeld alle kaasmeisjes-

kostuums. Mijn moeder draaide als gastvrouw mee op beurzen. Ambities om in het familiebedrijf te werken had mijn moeder zeker. Zij heeft me dan ook altijd gestimuleerd in mijn werk – ook nu ik directeur ben.’

U bent nu de eerste vrouwelijke directeur. Trots?

‘Ja, dat ben ik wel. Al vinden de mensen binnen het bedrijf het leuker dat er na tien jaar weer iemand van de familie aan het roer staat, dan het feit dat dat een vrouw is. Hier ben ik met open armen ontvangen.’ Sowieso is de kaaswereld een echte mannenwereld, waarin Westland behoorlijk opvalt. ‘In het begin keken de kaasbonzen even de kat uit de boom. Dan zag je ze kijken, omdat ik actief meedoe tijdens vergaderingen en veel vragen stel.’ Ze moet er een beetje om lachen. Zich omver laten blazen doet Westland geenszins. ‘Ik ben nog steeds een vreemde eend in de bijt. Als vrouw, maar ook als merkenbouwer tussen de ‘gewone’ kazen. Dat heeft zijn charme.’

Dat Henny haar vader later zou opvolgen, staat niet in steen gebeiteld. Sowieso laten haar ouders haar vrij. ‘Thuis praatten we nooit expliciet over opvolging in het bedrijf. Ik werd nergens in gepushed.’ Wél heeft Henny interesse in het bedrijf. Maar pas later, als ze er zelf klaar voor is. Liever gaat ze eerst buiten het familiebedrijf werkervaring opdoen. ‘Ik wilde in een andere dynamiek werken, onder een baas, met collega’s. Mezelf waarmaken vanuit mijn voornaam, niet vanuit mijn achternaam.’ Na haar studie gaat ze dus aan de slag in salesfuncties bij verschillende levensmiddelenbedrijven. Later runt ze een eigen onderneming, de Kaasexpresse, waar je kaas naar mensen kunt sturen per post. En dan, midden in haar drukke werkende leven, ontmoet ze haar man. Als snel krijgen ze kinderen. ‘Als je zwanger bent, denk je dat je leven gewoon doorgaat. Je hebt geen benul dat je wereld na je eerste kind volledig op zijn kop staat.’ Westland besluit zich helemaal te storten op het moederschap. ‘Je moet keuzes maken in het leven.’ Maar binnen no time is ze actief in onder meer de raad van advies Nyenrode en als commissaris bij de Westland Kaas Groep. ‘Dan regelde ik thuis allerlei oppassen voor de kinderen om het allemaal te redden.’

NALATENSCHAP

Nu de kinderen groter zijn (17, 14 en 11 jaar), stort Westland zich weer volledig op het ondernemerschap. Thuis zijn de rollen omgedraaid. ‘Mijn man is nu huisman. Hij werkte 25 jaar in grote managementbanen. *Been there, done that*, dacht hij. Hij was toe aan iets nieuws. ‘Voor mij draait het leven om liefhebben: van je man, kinderen, vrienden. Ik wil alles uit het leven halen wat erin zit, zoveel mogelijk ervaren. Of dat nu gaat om moederschap of ondernemerschap. Hoe mooi zou het zijn om een nalatenschap te kunnen achterlaten in dit leven. Dit werk is een missie. Geen baan voor een paar jaar. Wij hebben het bedrijf te leen van de vierde generatie, zo zien we dat. We moeten een gezond, sterk bedrijf overdragen. Koersen naar ons 100-jarig bestaan. Dat is niet makkelijk. We moeten ons staande houden tussen enorme coöperaties als FrieslandCampina. De retailmarkt is hard, je moet concurreren. Geweldig als we dat voor elkaar krijgen. Op die manier een nalatenschap te kunnen achterlaten, is voor mij een belangrijke motivatie geweest om in het familiebedrijf te stappen.’ ■

Drie stellingen

Nederland kan makkelijk 200.000 vluchtelingen opvangen

‘Eens. In een land zoals Nederland, waarin wij moeilijk een voorstelling kunnen maken van wat angst, oorlog en armoede inhoudt, mogen wij deze mensen niet in de kou laten staan. De begeleiding is vanzelfsprekend onontbeerlijk. Veel Nederlanders zijn bereid om hun hulp aan te bieden. Samen onze schouders eronder.’

Een EK-voetbal is niet spannend zonder Nederland

‘Eens. Onze collega’s die fan zijn van het Duitse voetbal vinden het net zo jammer, want die zien de Nederlandse spelers dan ook niet.’

Ooit draait de wereld op groene energie

‘Absoluut. Zorg voor het milieu is daarom ontzettend belangrijk voor de volgende generaties, dat je de aarde zagezegd goed voor ze achterlaat.’

HENNY WESTLAND

1968	Geboren in Huizen
1986	Heao small business, Haarlem
1990	Directeur sales & promotie-bedrijf Ondernemer, eigenaar De Kaasexpresse
2005	Commissaris bij de Westland Kaas Groep; raad van advies Nyenrode
2011	Commercieel directeur Westland Kaas Groep
2012	Ceo Westland Kaas Groep, lid raad van toezicht The Hunger Project